

Trung Quốc làm kinh tế để thao túng chính trị

Tác Giả: Lê Phác

Thứ Hai, 18 Tháng 4 Năm 2011 23:22

« Tham vọng bá quyền của Trung Quốc », đó là tựa đề của quyển sách của hai nhà kinh tế học Pháp, Antoine Brunet và Jean –Paul Guichard về a đßc xußt bßn.

Hai ông chủ báo viết về dùng kinh tế để làm chính trị của Trung Quốc và phê phán thái độ của hiệp các nhà kinh tế học Tây. Tạp chí L'Express phản ánh nội dung này qua bài viết « Chiến lược mới của Trung Quốc ».

Ngân hàng Trung ương tại Bắc Kinh / Reuters

Từ năm 2008, Trung Quốc bắt đầu ưu tiên các thị trường phi lợi nhuận. Vì ích kỷ, nước này đã cố tình đè nén giá thị trường nhân dân tệ, trong khi phương Tây đang chìm sâu trong khủng hoảng kinh tế.

Với thái độ hung hăng và hiếu chiến, vào năm 2010, nước này bắt đầu tăng cường đòi quyền trên biển Đông, và sản xuất máy bay tàng hình J-20.

Hai nhà kinh tế này cho rằng, thái độ kiêu ngạo trên không phải là ngẫu nhiên, mà được bộc lộ đúng lúc : vào thời điểm mà nước Trung Quốc đang ngày càng tiến gần đến sự cân bằng lực lượng với Hoa Kỳ.

Thầy trò của ông Má là một « đe dọa », đang Cộng sản Trung Quốc toan tính giành lấy vị trí độc tôn của nước này. Tránh gặp pháp quân sự, Bắc Kinh đã lao vào cuộc chiến kinh tế của đoàn dọa trên chiến trường tài chính.

Tiền lương và duy trì tình trạng nhân công giá rẻ, để hạ giá thấp lương nhân dân để nước bộc lộ thế mạnh, lợi dụng ưu thế trong việc WTO của mình rào cản thuế quan đối với hàng hóa « made in China », Trung Quốc đã đặt mức thuế đối với hàng nhập khẩu cao nhất ngay, trong khi các đối thủ phương Tây lâm cảnh thâm hụt cán cân thanh toán nghiêm trọng.

Đối với Trung Quốc, sự việc trên quả là một sự cố lớn : thuế đối với hàng nhập khẩu kích thích tăng trưởng quốc gia, tạo công ăn việc làm cho người dân, tăng nguồn thu thuế. Trong khi đó, thâm hụt thuế nhập khẩu đe dọa tăng trưởng các nước phương Tây, làm tăng nợ nần thất nghiệp.

Như vậy, trong cuộc chơi này, Trung Quốc được sự thuận lợi, nên để hạ xã hội và có nguồn dự trữ hối đoái dồi dào. Còn các nước phương Tây thì rơi vào cảnh bất ổn xã hội, kinh tế trì trệ, lĩnh vực tài chính công bộc lộ khủng hoảng kinh tế.

Đôi lúc ép buộc món nợ công khổng lồ, các nước này buộc phải tăng cường việc đi tìm nguồn đầu tư ở nước ngoài. Nhờ vào nguồn dự trữ ngoại tệ khổng lồ, Trung Quốc trở thành « vựa ứ đọng » của thế giới.

Để thoát khỏi phong, Bắc Kinh có quy định đưa yêu sách trong việc cho vay. Nhưng « yêu sách » có khi không mang tính chất thế chấp mà là nợ, như việc Hy Lạp vay của nước này quy định kiểm soát một phần của Pirée cho Trung Quốc chiếm hán.

Brunet và Guichard còn cay đắng nhận thấy, sự phân biệt, để lợi dụng những nước khác buộc phải sang

nháng cho Trung Quốc nguyên lißu, để đại cạnh tác, hay phßi tß bß lßnh cßm vßn xußt khßu thißt bß quân sß.

Cußi cùng, hß cßnh báo, nßu không nhanh chóng có hành động để i phó, phßng tây sß rßi vào tình trßng bß lß thußc chính trß để i vßi Trung Quốc.

Bßc Kinh tißn thêm mßt bß c trong chißn lß c đàn áp

Courrier International cũng quan tâm đến Trung Quốc với bài viết được đăng tải trên trang Minh Báo Hồng Kông: “Bußc nhßng ngß i để u tranh tß do vào khuôn khß”.

Đây là sß khác biệt giữa Lßu Hißu Ba và Ngßi Vß Vß ? Thoßt nhìn, cß hai có nhißu điểm tßng đồng : Cß hai đều là nhßng ngß i dám lên tiếng phê phán Đảng Cộng sản Trung Quốc và có thái độ không nhßng bß để i vßi chính phủ Bắc Kinh; cß hai đều u bß bßt vì lí do bßt đồng chính kiến.

Thß nhßng, Minh Báo cho rằng, với cß bßt giam Ngßi Vß Vß cho thßy nhißu vßn để nghiêm trọng hơn, nhßt là vß nhân quyền và quyền tß do ngôn luận.

Lßu Hißu Ba là giảng viên đại học, ông có chương trình hành động chính trị riêng với mong muốn thißt lập Trung Quốc mới cho dân chúng lập hiến.

Theo Minh Báo, dù Lßu Hißu Ba nêu chính kiến mới cách ôn hòa, dù ông chưa hề tuyên bố muốn lật đổ chế độ hiện tại, dù bản hiến chương 08 có nội dung không khác biệt nhiều so với hiến pháp hiện hành, thß nhßng, nßu chương trình chính trị của ông được thực hiện thành công, thì hậu quả kéo theo là chính phủ hiện tại sẽ sụp đổ và Đảng Cộng sản Trung Quốc sẽ mất quyền lãnh đạo. Đó là nguyên nhân sâu xa khiến Lßu Hißu Ba bị xem là có ý định lật đổ chính quyền và bị trừng phạt nặng tay.

Trßng hợp của Ngßi Vß Vß thì lại khác. Theo Minh Báo, Ngßi Vß Vß không phải là nhà hoạt

đßng chính trị. Ông không hề có chßng trình hành đßng chính trị riêng. Ông chỉ đßn gißn là “Ngßi suy nghĩ và hành đßng tß do”. Thế mà, ông lại bị bắt và bị cáo buộc là tßi phạm kinh tế. Rõ ràng “vißc này còn hoang đßng hơn các tác phạm của ông”.

Nhß vậy, theo Minh Báo, vißc bắt giam và kết án Lưu Hißu Ba cho thấy nhà cầm quyền muốn trấn áp những người li khai chính trị để tránh chế độ bị sụp đổ. Còn vißc bắt Ngßi Vß cho thấy Đßng Cộng sản Trung Quốc đã quyết định bóp nghßt mọi không gian ngôn luận, thậm chí còn cho thấy đßng này không còn có thể bao dung cho bất cứ sự chế gißu hay mỉa mai nào.

Minh Báo cũng nhận định thêm rằng, thông qua vißc bắt giữ Ngßi Vß, nhà cầm quyền Trung Quốc muốn gửi đßn 1,3 tỷ dân nước này thông điệp sau : Chế độ chấp nhận một lối tư duy và hành đßng thế nào, “tßt cả mọi người đều là nô lệ của Đßng”.

Nhß vậy, theo Minh Báo, nhìn bên ngoài, sự vißc hiện tại không giống như giai đoạn cách mạng văn hóa thời Mao Trạch Đông, khi ai không theo con đường do chế độ Mao vạch ra và không nghe theo mệnh lệnh của đßng, đều bị xem là kẻ thù và bị búa rìu của sự trừng phạt. Thế nhưng, với bên chế độ, rõ ràng “tuy hai mà một”.